

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายถึงปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วและกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายทั้งในสายสามัญและสายอาชีพ จำนวน 634 คน แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย 327 คน และกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง 307 คน จากนั้นนำเสนอข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อสรุปลักษณะและพฤติกรรมของนักเรียนและใช้สถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยแยกวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายและกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงซึ่งการนำเสนอข้อมูลจะแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

2.2 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ได้นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของจำนวนและร้อยละดังในแต่ละตารางต่อไปนี้

ตาราง 10

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายและ
วัยรุ่นหญิง

($n = 634$)

อายุ (ปี)	กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น				รวม	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
13	18	2.8	14	2.2	32	5.0
14	21	3.3	11	1.7	32	5.0
15	52	8.2	43	6.8	95	15.0
16	79	12.5	90	14.2	169	26.7
17	157	24.8	149	23.5	306	48.3
รวม	327	51.6	307	48.4	634	100.0

จากตาราง 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายร้อยละ 24.8 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงร้อยละ 23.5) รองลงมาคืออายุ 16 15 คิดเป็นร้อยละ 26.7 15.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายร้อยละ 12.5 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงร้อยละ 14.2 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายร้อยละ 8.2 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงร้อยละ 6.8 และกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายร้อยละ 3.3 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงร้อยละ 1.7 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคืออายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายร้อยละ 2.8 และกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงร้อยละ 2.2)

ตาราง 11

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์แบบเสี่ยง แบบไม่เสี่ยง เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่มีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เลย และข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์จากแบบสอบถาม เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง
($n = 2,331$)

	กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น				รวม	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
มีเพศสัมพันธ์แบบเสี่ยง (มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอ ทุกครั้ง)	327	14.0	307	13.2	634	27.2
มีเพศสัมพันธ์แบบไม่เสี่ยง (มีเพศสัมพันธ์โดยใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอ ทุกครั้ง)	133	5.7	83	3.6	216	9.3
เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่มีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 เดือน ที่ผ่านมา	185	7.9	125	5.4	310	13.3
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เลย	466	20.0	539	23.1	1,005	43.1
ข้อมูลไม่สมบูรณ์ (missing data)	107	4.6	59	2.5	166	7.1
รวม	1,218	52.3	1,113	47.7	2,331	100.0

จากตาราง 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 2,331 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย 1,218 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) และกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง 1,113 คน (คิดเป็นร้อยละ 47.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) ในจำนวนนี้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 634 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างไม่ใช้ถุงยางอนามัยอย่าง

สม่ำเสมอทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย 327 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง 307 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง 83 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) นอกจากนี้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 310 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่มีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย 185 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง 125 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) และพบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1,005 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายจำนวน 466 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงจำนวน 539 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด)

ตาราง 12

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุและบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นครั้งแรก การพุดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย และการสวมแอดกอสอลล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายและกลุ่มวัยรุ่นหญิง
($n = 634$)

	กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น				รวม	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อายุครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์ (ปี)						
10	1	0.2	0	0.0	1	0.2
11	7	1.1	3	0.5	10	1.6
12	17	2.7	13	2.1	30	4.7
13	17	2.7	25	3.9	42	6.6
14	93	14.7	72	11.4	165	26.0
15	120	18.9	81	12.8	201	31.7
16	54	8.5	69	10.9	123	19.4
17	18	2.8	44	6.9	62	9.8
รวม	327	51.6	307	48.4	634	100.0
บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นครั้งแรก						
1. คนรัก	250	39.4	286	45.1	536	84.5
2. เพื่อนนักเรียนที่ไม่ใช่คนรัก	45	7.1	12	1.9	57	9.0
3. ญาติ	4	0.6	2	0.3	6	1.0
4. เพื่อนบ้าน ใกล้เคียง	11	1.7	0	0.0	11	1.7
5. ชาย / หญิง ที่พบตามสถานที่เที่ยวเช่น ผับ บาร์ คิสโก้เทค เป็นต้น	11	1.7	5	0.8	16	2.5
6. ชาย/หญิงบริการทางเพศ	5	0.8	2	0.3	7	1.1
7. บุคคลอื่น ๆ ได้แก่ เจอกันโดยเล่นอินเทอร์เน็ต	1	0.2	0	0.0	1	0.2
รวม	327	51.6	307	48.4	634	100.0

ตาราง 12 (ต่อ)

	กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น				รวม	
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย						
-พูดคุย	176	53.8	157	51.1	333	52.5
-ไม่พูดคุย	151	46.2	150	48.9	301	47.5
รวม	327	100.0	307	100.0	634	100.0
การดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์						
เพศสัมพันธ์						
-ดื่ม	163	49.6	68	22.1	231	36.4
-ไม่ดื่ม	164	50.4	239	77.9	403	63.6
รวม	327	100.0	307	100.0	634	100.0

จากตาราง 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายร้อยละ 18.9 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงร้อยละ 12.7) โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงคือ 14.63 และ 14.94 ตามลำดับ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.278 และ 1.389 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยที่สุดคือ 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยที่สุดคือ 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สำหรับบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ด้วยเป็นครั้งแรกนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงรายงานตรงกันว่า ส่วนใหญ่แล้วมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก คิดเป็นร้อยละ 84.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายร้อยละ 39.4 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงร้อยละ 45.1) อันดับสองมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนนักเรียนที่ไม่ใช่คนรัก คิดเป็นร้อยละ 9.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายร้อยละ 7.1 กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงร้อยละ 1.9) ส่วนญาติ เพื่อนบ้านใกล้เคียง ชาย/หญิงที่พบตามสถานที่เที่ยวเช่น ผับ บาร์ ดิสโก้เทค เป็นต้น ชาย/หญิงบริการทางเพศ และบุคคลอื่นๆ ได้แก่ เจอกันโดยเล่นอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีการรายงานไว้ในระดับไม่มากนักคืออยู่ระหว่างร้อยละ 0.2 – 0.9 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีการรายงานถึงการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัยในระดับใกล้เคียงกันคือวัยรุ่นชายร้อยละ 53.8 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 51.1 แต่การดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมี

เพศสัมพันธ์พบว่า วัยรุ่นชายรายงานว่าดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 49.6 ในขณะที่วัยรุ่นหญิงรายงานว่าดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 22.1

ตาราง 13

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายจำแนกตามบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยหลังจากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

และพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลดังกล่าว

(n = 327)

	บุคคลที่กลุ่มวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ด้วยหลังจากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก						
	คนรัก	เพื่อนนักเรียนที่ ไม่ใช่คนรัก	ญาติ	เพื่อนบ้าน ใกล้เคียง	หญิงที่พบตามสถานที่ ที่เที่ยวเช่น ผับ บาร์ ดิสโกเทค เป็นต้น	หญิงบริการ ทางเพศ	บุคคลอื่น ๆ (รุ่นพี่ แฟนเพื่อน น้องเพื่อน)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์							
มี	317 (96.9)	155(47.4)	10(3.1)	87(26.6)	127(38.8)	102(22)	5(1.5)
ไม่มี	10(3.1)	172(52.6)	317(96.6)	240(73.4)	200(61.2)	225(78)	0(0.0)
รวม	327(100.0)	327(100.0)	327(100.0)	327(100.0)	327(100.0)	327(100.0)	327(100.0)
พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย							
ไม่เคยใช้	76(24.0)	46(29.7)	7(70.0)	30(34.5)	22(17.3)	5(5.0)	5(100.0)
ใช้บางครั้ง	208(65.6)	73(47.1)	1(10.0)	35(40.2)	24(18.9)	21(20.0)	0(0.0)
ใช้ทุกครั้ง	33(10.4)	36(23.2)	2(20.0)	22(25.3)	81(63.8)	76(75.0)	0(0.0)
รวม	317 (100.0)	155(100.0)	10(100.0)	87(100.0)	127 (100.0)	102(100.0)	5(100.0)

จากตาราง 13 เมื่อให้วัยรุ่นชายแต่ละคนรายงานถึงบุคคลที่ตนมีเพศสัมพันธ์ด้วยหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้ว (โดยให้ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) และพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายส่วนใหญ่รายงานว่ามีการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้ว คิดเป็นร้อยละ 96.9 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายทั้งหมด โดยวัยรุ่นชายส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัยในบางครั้งที่มีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 65.6 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรักหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด รองลงมาร้อยละ 47.4 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนที่ไม่ใช่คนรัก โดยวัยรุ่นชายส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัยในบางครั้งที่มีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 47.1 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนที่ไม่ใช่คนรักหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด และร้อยละ 38.8 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่พบตามสถานที่เที่ยวเช่น คับ บาร์ ดิสโกเทค เป็นต้น โดยวัยรุ่นชายส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 63.8 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่พบตามสถานที่เที่ยวดังกล่าวหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายรายงานว่ามีการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง หญิงบริการทางเพศ ญาติ และบุคคลอื่น ๆ (รุ่นพี่ แฟนเพื่อน น้องเพื่อน) คิดเป็นร้อยละ 26.6 22 3.1 และร้อยละ 1.5 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายทั้งหมด ตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยพบว่า วัยรุ่นชายส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 75.0 ของกลุ่มวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด ใช้ถุงยางอนามัยในบางครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านใกล้เคียงคิดเป็นร้อยละ 40.2 ของกลุ่มวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านใกล้เคียงหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด และไม่ใช้ถุงยางอนามัยเลยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับญาติและบุคคลอื่น ๆ (รุ่นพี่ แฟนเพื่อน น้องเพื่อน) คิดเป็นร้อยละ 70.0 และ 100.0 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับญาติและบุคคลอื่น ๆ (รุ่นพี่ แฟนเพื่อน น้องเพื่อน) หลังจากที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด ตามลำดับ

ตาราง 14

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงจำแนกตามบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยหลังจากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) และพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลดังกล่าว

(n = 307)

	บุคคลที่กลุ่มวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ด้วยหลังจากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก						
	คนรัก	เพื่อนนักเรียนที่ไม่ใช่คนรัก	ญาติ	เพื่อนบ้านใกล้เคียง	ชายที่พบตามสถานที่เที่ยวเช่น คับ บาร์ ดิสโกเทค เป็นต้น	ชายบริการทางเพศ	บุคคลอื่น ๆ (กิ๊ก, คนที่เจอกันจากการเล่นอินเทอร์เน็ต, เพื่อนรุ่นพี่)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์							
มี	303(98.7)	16(5.2)	2(0.7)	24(7.8)	29(9.4)	18(5.9)	5(1.6)
ไม่มี	4(1.3)	291(94.8)	305(99.3)	283(92.2)	278(90.6)	289(94.1)	302(98.4)
รวม	307(100.0)	307(100.0)	307(100.0)	307(100.0)	307(100.0)	307(100.0)	307(100.0)
พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย							
ไม่เคยใช้	146(48.2)	8(50.0)	0(0.0)	6(25.0)	4(13.8)	0(0.0)	0(0.0)
ใช้บางครั้ง	152(50.2)	5(31.3)	2(100.0)	3(12.5)	8(27.6)	1(5.6)	3(60.0)
ใช้ทุกครั้ง	5(1.6)	3(18.7)	0(0.0)	15(62.5)	17(58.6)	17(94.4)	2(40.0)
รวม	303(100.0)	16(100.0)	2(100.0)	24(100.0)	29(100.0)	18(100.0)	5(100.0)

จากตาราง 14 เมื่อให้วัยรุ่นหญิงแต่ละคนรายงานถึงบุคคลที่ตนมีเพศสัมพันธ์ด้วยหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้ว (โดยให้ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) และพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่รายงานว่า มีเพศสัมพันธ์กับคนรักหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้ว คิดเป็นร้อยละ 98.7 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงทั้งหมด โดยวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ ใช้ถุงยางอนามัยในบางครั้ง ที่มีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 50.2 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรักหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด รองลงมาร้อยละ 9.4 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์กับชายที่พบตามสถานที่เที่ยวเช่น ผับ บาร์ คิสโกเทค เป็นต้น โดยวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ที่มีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 58.6 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่พบตามสถานที่เที่ยวดังกล่าวหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด และร้อยละ 7.8 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง โดยวัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ที่มีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 62.5 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน ใกล้เคียงหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงรายงานว่า มีเพศสัมพันธ์กับชายบริการทางเพศ เพื่อนนักเรียนที่ไม่ใช่คนรัก บุคคลอื่น ๆ (กิ๊ก คนที่เจอกันจากการเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อนรุ่นพี่) และญาติ คิดเป็นร้อยละ 5.9 5.2 1.6 และร้อยละ 0.7 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงทั้งหมด ตามลำดับ โดยมีเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยพบว่า วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ที่มีเพศสัมพันธ์กับชายบริการทางเพศคิดเป็นร้อยละ 9.4 ของกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับชายบริการทางเพศหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเลย เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนที่ไม่ใช่คนรักคิดเป็นร้อยละ 50.0 ของกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนที่ไม่ใช่คนรักหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด และ ใช้ถุงยางอนามัยในบางครั้ง เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ (รุ่นพี่ แฟนเพื่อน น้องเพื่อน) และญาติ คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ 100.0 ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ (รุ่นพี่ แฟนเพื่อน น้องเพื่อน) และญาติหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วทั้งหมด ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (MRA) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยแยกวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายและกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

2.1.1 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตามและตัวแปรต้นแต่ละตัว

2.1.2 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งมีสิ่งที่จะต้องพิจารณาคงนี้

2.1.2.1 พิจารณาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R)

2.1.2.2 การพิจารณาสัมประสิทธิ์การตัดสนใจเชิงพหุคูณที่ปรับแก้ (Adjusted R^2)

เพื่ออธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตาม

2.1.2.3 พิจารณาการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับตัวแปรตามด้วยสถิติ F

2.1.2.4 การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (b) ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรต้นแต่ละตัว (Unstandardized Coefficient) และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta (β)) ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรต้นแต่ละตัว (Standardized Coefficient) เมื่อวิเคราะห์โดยการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

2.2.1.5 พิจารณาการวินิจฉัยปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ด้วยค่าสถิติ Tolerance และ VIF (Variance Inflation Factor)

2.2.1.6 การสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตาม

2.1.1 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของของตัวแปรตามและตัวแปรต้นแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย

ตาราง 15

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของของตัวแปรตามและตัวแปรต้นแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย

(n = 327)

VAR	M	SD	CU	ATT	FR	PM	SSE	BEL	PC	SES	K
CU	45.72	25.555	-								
ATT	86.84	12.290	.334**	-							
FR	-23.73	11.326	-.228*	-.163	-						
PM	31.87	12.227	.318***	.150	-.144	-					
SSE	13.79	4.179	.485***	.230	-.283	.268	-				
BEL	70.42	11.287	.348**	.121	-.192	-.038	.125	-			
PC	60.88	10.779	.134	.128	.098	-.009	.120	.111	-		
SES	16.17	4.336	.117	.149	.048	-.046	.123	.253	.332	-	
K	9.35	2.700	.115**	.204	.025	.027	.137	.268	.110	.025	-

- หมายเหตุ *p < .05, **p < .01, *** p < .001
- CU หมายถึง พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (ตัวแปรตาม)
 - ATT หมายถึง เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย
 - FR หมายถึง การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน
 - PM หมายถึง การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น
 - SSE หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย
 - BEL หมายถึง ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย
 - PC หมายถึง การสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น
 - SES หมายถึง การเห็นคุณค่าในตนเอง
 - K หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์

จากตาราง 15 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย(ตัวแปรตาม) พบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายรายงานว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์โดยเฉลี่ยร้อยละ 45.72 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในตัวแปรต้นแต่ละตัวพบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายมีคะแนนเจตคติต่อการ ใช้ถุงยางอนามัยเฉลี่ยเท่ากับ 86.84 (พิสัย 22 – 154) มีคะแนนการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนเฉลี่ย เท่ากับ -23.73 (พิสัย -84 ถึง + 84) มีคะแนนการควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่นเฉลี่ย เท่ากับ 31.87 (พิสัย 12 – 60) มีคะแนนการรับรู้ความสามารถในการใช้ถุงยางอนามัยเฉลี่ยเท่ากับ 13.79 (พิสัย 3 – 21) มีคะแนนความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัยเฉลี่ยเท่ากับ 70.42 (พิสัย 17 – 119) มีคะแนน การสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่นเฉลี่ยเท่ากับ 60.88 (พิสัย 20 – 100) มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเฉลี่ยเท่ากับ 16.17 (พิสัย 0 – 25) และมีคะแนนความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับโรคเอดส์เฉลี่ยเท่ากับ 9.35 (พิสัย 0 - 14)

สำหรับการพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (ตัวแปรตาม) กับ ตัวแปรต้นแต่ละตัวพบว่า ตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามโดยความสัมพันธ์มีทิศทาง เดียวกันกับตัวแปรตามและเป็นความสัมพันธ์ที่มีอยู่จริง เนื่องจากมีค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปรตาม แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 5 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย ($r = .334, p < .01$) การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น ($r = .318, p < .001$) การรับรู้ความสามารถ ของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย ($r = .485, p < .001$) ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย ($r = .348, p < .01$) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ ($r = .136, p < .01$) และตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์ใน ทิศทางตรงกันข้ามกับตัวแปรตามและเป็นความสัมพันธ์ที่มีอยู่จริงมี 1 ตัวแปรคือ การรับรู้บรรทัดฐาน กลุ่มเพื่อน ($r = -.228, p < .05$) ส่วนตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามโดยความสัมพันธ์มี ทิศทางเดียวกันกับตัวแปรตามแต่เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีอยู่จริงเนื่องจากมีค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปร ตามไม่แตกต่างจากศูนย์มี 2 ตัวแปร ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง ($r = .117, p > .05$) และการสื่อสาร ในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น ($r = .134, p > .05$)

2.1.2 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ใน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย

ตาราง 16

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R square) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ ($Adjusted R$ square) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) วิเคราะห์ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบขั้นตอน ($Stepwise$) ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย

($n = 327$)

Step & VARIABLE	R	R square	Adjusted R square	R square change	F
Step 1	.485	.235	.228	.485	31.894***
SSE					
Step 2	.514	.264	.257	.029	25.158***
SSE,TALK					
Step 3	.550	.302	.300	.038	19.429***
SSE,TALK, AL					
Step 4	.580	.336	.334	.034	16.038***
SSE,TALK, AL, BEL					
Step 5	.604	.364	.352	.028	14.121***
SSE,TALK,AL, BEL, ATT					
Step 6	.623	.388	.363	.024	10.187***
SSE,TALK,AL, BEL, ATT, PM,					
Step 7	.634	.401	.391	.013	11.858***
SSE,TALK, AL, BEL, ATT, PM, FR					

หมายเหตุ *** $p < .001$

SSE = การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย

TALK = การพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย

AL = การดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการใช้ถุงยางอนามัย

BEL = ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย

ATT = เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย

PM = การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น

FR = การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน

จากตาราง 16 พบว่าตัวแปร “การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย” ถูกเลือกเข้าในสมการเป็นอันดับแรก ได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .485 และสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยได้ร้อยละ 22.8 (เนื่องจากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณซึ่งมีตัวแปรต้นหลายตัว ดังนั้นการอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามจะพิจารณาค่า Adjusted R square) (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2547)

ในขั้นที่ 2 ตัวแปร “การพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย” ถูกเลือกเข้าสู่สมการได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .514 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปร “การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย” ได้ร้อยละ 25.7 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัยถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 2 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 (R square change)

ในขั้นที่ 3 ตัวแปร “การดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์” ถูกเลือกเข้าสู่สมการได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .550 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 1 และ 2 ได้ร้อยละ 30.0 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 3 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 (R square change)

ในขั้นที่ 4 ตัวแปร “ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย” ถูกเลือกเข้าสู่สมการได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .580 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรในขั้นที่ 1 – 3 ได้ร้อยละ 33.4 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัยถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 4 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 (R square change)

ในขั้นที่ 5 ตัวแปร “เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย” ถูกเลือกเข้าสู่สมการได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .604 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรในขั้นที่ 1 – 4 ได้ร้อยละ 35.2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรเจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 5 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 (R square change)

ในขั้นที่ 6 ตัวแปร “การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น” ถูกเลือกเข้าสู่สมการ ได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .623 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรในขั้นที่ 1 – 5 ได้ร้อยละ 36.3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรการควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่นถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 6 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 (*R square change*)

ในขั้นที่ 7 ตัวแปร “การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน” ถูกเลือกเข้าสู่สมการเป็นอันดับสุดท้ายได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .634 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรในขั้นที่ 1 – 6 ได้ร้อยละ 39.1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 7 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 (*R square change*)

สรุปแล้วโมเดลการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (ตัวแปรตาม) ของวัยรุ่นชายมีตัวแปรพยากรณ์ทั้งสิ้น 7 ตัว จากการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบขั้นตอน (Stepwise) ได้ค่าสหสัมพันธ์รวมทั้งสิ้น .634 ซึ่งจะเห็นได้ว่าตัวแปรทั้ง 7 ตัวมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในระดับปานกลางค่อนข้างมากและอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้ทั้งหมดร้อยละ 39.1

ตาราง 17

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวทำนายในรูปคะแนนดิบ (*b*) และคะแนนมาตรฐาน (*Beta*)
การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของ*Beta* และการวินิจฉัยปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ
(*Multicollinearity*) ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาย
(*n* = 327)

VARIABLE	<i>b</i>	<i>SE_b</i>	Beta (β)	<i>t</i>	Tolerance	VIF
(Constant)	-20.339	11.420	-	-1.781	-	-
SSE	1.516	.336	.248	3.489**	.846	1.182
TALK	17.244	2.736	.332	4.074***	.888	1.126
AL	-12.212	2.607	-.216	-2.665**	.979	1.022
BEL	.280	.281	.124	2.356*	.973	1.028
ATT	.234	.257	.113	3.697***	.824	1.128
PM	.229	.162	.110	2.451*	.910	1.098
FR	.218	.116	.097	3.243**	.946	1.026

หมายเหตุ **p* < .05, ***p* < .01, *** *p* < .001

Constant = ค่าคงที่

SSE = การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย

TALK = การพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย

AL = การดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการใช้ถุงยางอนามัย

BEL = ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย

ATT = เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย

PM = การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น

FR = การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยวิธีการ Stepwise พบว่าตัวแปรที่มีความสามารถในการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ การพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย (TALK) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย (SSE) ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย (BEL) เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย (ATT) การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น (PM) และการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน (FR) โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงที่สุดเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นชายคือ การพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .332$) อันดับสองคือ

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .248$) และรองลงมาคือ การดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ ($\beta = -.216$) ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .124$) เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .113$) การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น ($\beta = .110$) และการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ($\beta = .097$) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (CU) ในวัยรุ่นชายได้ดังนี้

$$\hat{CU} = -20.339 + 17.244 \text{ TALK}^{***} - 12.212 \text{ AL}^{**} + 1.516 \text{ SSE}^{**} + .280 \text{ BEL}^* + .234 \text{ ATT}^{***} + .229 \text{ PM}^* + .218 \text{ FR}^{**}$$

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากสมการพยากรณ์สามารถแปลความได้ดังนี้

1. ตัวแปรการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย (เป็นตัวแปรแบบคัมมี) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 17.244 ทั้งนี้การแปลความหมายของตัวแปรคัมมีในสมการพยากรณ์จะแปลความแตกต่างจากตัวแปรอื่น ๆ โดยแปลในลักษณะค่าร้อยละของตัวแปรนั้น ๆ สูงกว่าตัวแปรคัมมีอื่นเป็นจำนวนเท่าใด (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรคัมมีตัวแรกคือ มีการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย และตัวแปรคัมมีตัวที่สองคือ ไม่มีการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย ดังนั้น วัยรุ่นชายที่มีการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัยจะมีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยสูงกว่าวัยรุ่นหญิงที่ไม่มีการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 17.244 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

2. ตัวแปรการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ (เป็นตัวแปรแบบคัมมี เช่นเดียวกับในข้อ 1) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ - 12.212 และการแปลความหมายตัวแปรคัมมี 2 ตัวของตัวแปรนี้คือ มีการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และไม่มีการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ สามารถแปลความได้ว่า วัยรุ่นชายที่ไม่มีการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์จะมีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยสูงกว่าวัยรุ่นชายที่มีการดื่มแอลกอฮอล์ก่อนหรือระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 12.212 เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้คงที่

3. ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 1.516 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นชายมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.516 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

4. ตัวแปรความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ .280 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นชายมีคะแนนความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ .280 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

5. ตัวแปรเจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ .234 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นชายมีคะแนนเจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ .234 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

6. ตัวแปรการควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ .229 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นชายมีคะแนนการควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่นเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ .229 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

7. ตัวแปรการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ .218 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นชายมีคะแนนการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ .218 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า VIF (Variance Inflation Factor) และ Tolerance ในตาราง 17 ไม่พบปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ของตัวแปรต้นทุกตัว (เกณฑ์ค่า $VIF < 5.3$ และ $Tolerance > .19$)

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

2.1.1 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตามและตัวแปรต้นแต่ละตัว

2.1.2 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งมีสิ่งที่ต้องพิจารณาดังนี้

2.1.2.1 พิจารณาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R)

2.1.2.2 การพิจารณาสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุคูณที่ปรับแก้ (Adjusted R^2)

เพื่ออธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตาม

2.1.2.3 พิจารณาการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับตัวแปรตามด้วยสถิติ F

2.1.2.4 การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (b) ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรต้นแต่ละตัว (Unstandardized Coefficient) และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta(β)) ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรต้นแต่ละตัว (Standardized Coefficient) เมื่อวิเคราะห์โดยการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

2.2.1.5 พิจารณาการวินิจฉัยปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ด้วยค่าสถิติ Tolerance และ VIF (Variance Inflation Factor)

2.2.1.6 การสร้างสมการพยากรณ์ตัวแปรตาม

2.1.1 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตามและตัวแปรต้นแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง

ตาราง 18

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของของตัวแปรตามและตัวแปรต้นแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง

($n = 307$)

VAR	M	SD	CU	ATT	FR	PM	SSE	BEL	PC	SES	K
CU	42.38	20.321	-								
ATT	81.26	10.935	.332 *	-							
FR	-15.39	11.666	-.145	-.149	-						
PM	30.81	13.966	.243	.123	-.094	-					
SSE	12.18	5.440	.423***	.229	-.348	.019	-				
BEL	67.26	12.117	.355**	.224	-.031	.187	.070	-			
PC	69.42	13.983	.299**	-.068	-.204	.143	-.047	.028	-		
SES	15.44	4.539	.124	.070	.160	.108	-.018	.141	.301	-	
K	9.27	2.760	.136	.137	.235	.029	-.087	.116	.027	.171	-

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

CU = พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (ตัวแปรตาม)

ATT = เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย

FR = การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน

PM = การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น

SSE = การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย

BEL = ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย

PC = การสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น

SES = การเห็นคุณค่าในตนเอง

K = ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์

จากตาราง 18 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย(ตัวแปรตาม) พบว่ากลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงรายงานว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์โดยเฉลี่ยร้อยละ 42.38 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในตัวแปรต้นแต่ละตัวพบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงมีคะแนนการรับรู้ความสามารถในการใช้ถุงยางอนามัยเฉลี่ยเท่ากับ 12.18 (พิสัย 3 – 21) มีคะแนนการควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่นเฉลี่ยเท่ากับ 30.81 (พิสัย 12 – 60) มีคะแนนการสื่อสารในเรื่องเพศ

ระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่นเฉลี่ยเท่ากับ 69.42 (พิสัย 20 – 100) มีคะแนนความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัยเฉลี่ยเท่ากับ 67.26 (พิสัย 17 – 119) มีคะแนนการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนเฉลี่ยเท่ากับ -15.39 (พิสัย -84 ถึง + 84) มีคะแนนเจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยเฉลี่ยเท่ากับ 81.26 (พิสัย 22 – 154) มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเฉลี่ยเท่ากับ 15.44 (พิสัย 0 – 25) และมีคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์เฉลี่ยเท่ากับ 9.27 (พิสัย 0 - 14)

สำหรับการพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (ตัวแปรตาม) กับตัวแปรต้นแต่ละตัวพบว่า ตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามโดยความสัมพันธ์มีทิศทางเดียวกันกับตัวแปรตามและเป็นความสัมพันธ์ที่มีอยู่จริง เนื่องจากมีค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปรตามแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 5 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย ($r = .332, p < .05$) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย ($r = .423, p < .001$) ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย ($r = .355, p < .01$) การสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น ($r = .299, p < .01$) และตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรตามแต่เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มีอยู่จริง เนื่องจากมีค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปรตามไม่แตกต่างจากศูนย์มี 4 ตัวแปร ได้แก่ การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น ($r = .243, p > .05$) การเห็นคุณค่าในตนเอง ($r = .124, p > .05$) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ ($r = .136, p > .05$) และการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ($r = -.145, p > .05$) ทั้งนี้การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนเป็นตัวแปรต้นตัวแปรเดียวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ตัวแปรตาม

2.1.2 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ใน กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง

ตาราง 19

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R square) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายที่ปรับแก้ ($Adjusted R$ square) และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) วิเคราะห์ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบขั้นตอน ($Stepwise$) ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง

($n = 307$)

Step & VARIABLE	R	R square	Adjusted R square	R square change	F
Step 1 TALK	.492	.242	.230	.242	27.311***
Step 2 TALK,SSE	.524	.274	.263	.032	17.772***
Step 3 TALK,SSE,BEL	.549	.301	.298	.027	14.206***
Step 4 TALK,SSE, BEL,ATT	.571	.326	.324	.025	12.442***
Step 5 TALK,SSE, BEL,ATT,PC	.589	.346	.334	.020	12.321***
Step 6 TALK,SSE, BEL,ATT,PC,PM	.601	.361	.352	.015	11.900***

หมายเหตุ *** $p < .001$

TALK = การพูดคุยกับเพื่อนในการใช้ถุงยางอนามัย

SSE = การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย

BEL = ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย

ATT = เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย

PC = การสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น

PM = การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น

จากตาราง 19 พบว่าตัวแปร “การพูดคุยกับผู้อื่นในการใช้ถุงยางอนามัย” ถูกเลือกเข้าสู่สมการเป็นอันดับแรก ได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .492 และสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามคือพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยได้ร้อยละ 23.0 (เนื่องจากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณซึ่งมีตัวแปรต้นหลายตัว ดังนั้นการอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามจะพิจารณาค่า Adjuste R square) (กฤษยา วาณิชย์บัญชา, 2547)

ในขั้นที่ 2 ตัวแปร “การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย” ถูกเลือกเข้าสู่สมการ ได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .524 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปร “การพูดคุยกับผู้อื่นในการใช้ถุงยางอนามัย” ได้ร้อยละ 26.3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัยถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 2 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 (*R square change*)

ในขั้นที่ 3 ตัวแปร “ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย” ถูกเลือกเข้าสู่สมการได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .549 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 1 และ 2 ได้ร้อยละ 29.8 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัยถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 3 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 (*R square change*)

ในขั้นที่ 4 ตัวแปร “เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย” ถูกเลือกเข้าสู่สมการได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .571 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรในขั้นที่ 1 – 3 ได้ร้อยละ 32.4 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรเจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 4 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 (*R square change*)

ในขั้นที่ 5 ตัวแปร “การสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น” ถูกเลือกเข้าสู่สมการได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .589 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรในขั้นที่ 1 – 4 ได้ร้อยละ 33.4 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรการสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่นถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 5 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 (*R square change*)

ในขั้นที่ 6 ตัวแปร “การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น” ถูกเลือกเข้าสู่สมการเป็นลำดับสุดท้ายได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ขนาดความสัมพันธ์ .601 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามร่วมกับตัวแปรในขั้นที่ 1 – 5 ได้ร้อยละ 35.2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อตัวแปรการควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่นถูกเลือกเข้าสู่สมการในขั้นที่ 6 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 (*R square change*)

สรุปแล้วโมเดลการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (ตัวแปรตาม) ของวัยรุ่นหญิงมีตัวแปรพยากรณ์ทั้งสิ้น 6 ตัว จากการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบขั้นตอน (Stepwise) ได้ค่าสหสัมพันธ์รวมทั้งสิ้น .601 ซึ่งจะเห็นได้ว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัวมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในระดับปานกลางค่อนข้างมาก และอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้ทั้งหมดร้อยละ 35.2

ตาราง 20

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวทำนายในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน ($Beta$) การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของ $Beta$ และการวินิจฉัยปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (*Multicollinearity*) ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิง ($n = 307$)

VARIABLE	b	SE_b	Beta (β)	t	Tolerance	VIF
(Constant)	-18.480	13.248	-	-1.395	-	-
TALK	12.817	2.045	.316	4.761***	.961	1.041
SSE	1.027	.221	.275	2.498*	.955	1.047
BEL	.211	.084	.125	2.637**	.994	1.006
ATT	.208	.107	.112	2.717**	.958	1.044
PC	.143	.098	.099	2.527*	.996	1.004
PM	.129	.110	.089	2.370*	.995	1.005

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

Constant = ค่าคงที่

TALK = การพูดคุยกับคุณอนในการใช้ถุงยางอนามัย

SSE = การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย

BEL = ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย

ATT = เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย

PC = การสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น

PM = การควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (MRA) ด้วยวิธีการ Stepwise พบว่าตัวแปรที่มีความสามารถในการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การพูดคุยกับคุณอนในการใช้ถุงยางอนามัย (TALK) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย (SSE) ความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย (BEL) การสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น (PC) เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย (ATT) และการควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น (PM) โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงที่สุดเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นหญิงคือ การพูดคุยกับคุณอนในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .316$) อันดับสองคือ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .275$) และรองลงมาคือความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .125$) เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .112$) การสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น ($\beta = .099$) และการควบคุมดูแล

ของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น ($\beta=.089$) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (CU) ในวัยรุ่นหญิงได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \wedge \\ CU = -18.480 + 12.817 \text{ TALK}^{***} + 1.027 \text{ SSE}^* + .211 \text{ BEL}^{**} + .208 \text{ ATT}^{**} \\ + .143 \text{ PC}^* + .129 \text{ PM}^* \end{aligned}$$

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

จากสมการพยากรณ์สามารถแปลความได้ดังนี้

1. ตัวแปรการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย (เป็นตัวแปรแบบคัมมี) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 12.817 ทั้งนี้การแปลความหมายของตัวแปรคัมมีในสมการพยากรณ์จะแปลความแตกต่างจากตัวแปรอื่น ๆ โดยแปลในลักษณะค่าร้อยละของตัวแปรนั้น ๆ สูงกว่าตัวแปรคัมมีอื่นเป็นจำนวนเท่าใด (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรคัมมีตัวแรกคือ มีการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย และตัวแปรคัมมีที่สองคือ ไม่มีการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัย ดังนั้น วัยรุ่นหญิงที่มีการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัยจะมีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยสูงกว่าวัยรุ่นหญิงที่ไม่มีการพูดคุยกับคู่นอนในการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 12.817 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

2. ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ 1.027 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นหญิงมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.027 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

3. ตัวแปรความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัย (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ .211 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นหญิงมีคะแนนความเชื่อในการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ .211 เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นให้คงที่

4. ตัวแปรเจตคติต่อการใช้อุปกรณ์อนามัย (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้อุปกรณ์อนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ .208 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นหญิงมีคะแนนเจตคติต่อการใช้อุปกรณ์อนามัยเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์อนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ .208 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

5. ตัวแปรการสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่น (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้อุปกรณ์อนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ .143 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นหญิงมีคะแนนการสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นตามการรับรู้ของวัยรุ่นเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์อนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ .143 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

6. ตัวแปรการควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่น (เป็นตัวแปรในเชิงปริมาณ) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการใช้อุปกรณ์อนามัยในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) เท่ากับ .129 นั่นคือ เมื่อวัยรุ่นหญิงมีคะแนนการควบคุมดูแลของพ่อแม่ตามการรับรู้ของวัยรุ่นเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้มีพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์อนามัยเพิ่มขึ้นร้อยละ .129 เมื่อควบคุมตัวแปรต้นตัวอื่นให้คงที่

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า VIF (Variance Inflation Factor) และ Tolerance ในตาราง 20 ไม่พบปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ของตัวแปรต้นทุกตัว (เกณฑ์ค่า VIF < 5.3 และ Tolerance > .19)